

ZGODOVINA GODBE NA PIHALA PGD LOVRENC NA POHORJU

Nastanek godbe

Lovrenška gasilska godba, današnja Godba na pihala PGD Lovrenc na Pohorju, je nastala iz Skačejeve kapele (godbe). Sestavljali so jo kapelnik Franc Skačej in njegovih devet sinov. Imeli so svoje instrumente, vaje pa kar v domači gostilni. Igrali so na porokah, veselicah, procesijah in ob podobnih priložnostih. Po smrti očeta Franca je mesto kapelnika prevzel sin Štefan, ki je k sodelovanju povabil še druge fante iz domače fare. Instrumenti so bili na razpolago, le igrati se je bilo potrebno naučiti. Okoli leta 1930 je godba že imela prve nastope v novi zasedbi.

Ustanovitev gasilske godbe

Zaradi preobilice dela je igranje kapele kmalu zamrlo. Štefan Skačej je leta 1932 instrumente prodal gasilskemu društvu Lovrenc na Pohorju. Istega leta je bila pod okriljem gasilskega društva ustanovljena gasilska godba. Njen kapelnik je postal Ferdinand Forstner, ki jo je uspešno vodil več kot 20 let. Skrbel je za notne zapise in pisal tudi priredbe.

Godbeniki so se začeli zbirati v gasilskem domu, kjer so imeli vaje. Že leta 1934 je gasilsko društvo kupilo nekaj novih instrumentov, kar je pripomoglo k večji kvaliteti in uspešnim nastopom vse do leta 1943, ko je bilo zaradi malega števila godbenikov delo godbe za nekaj časa prekinjeno.

Povojno obdobje 1945-1968

Po II. svetovni vojni sta leta 1945 kapelnik Ferdinand Forstner in Gabrijel Perklič sklicala bivše godbenike in k sodelovanju povabila še nove člane, ki so želeli igrati. Veliko instrumentov je bilo poškodovanih. Nekaj so jih popravili sami, kupili pa so tudi nove. Začeli so z rednimi vajami, kmalu pa tudi z nastopi na proslavah, paradah, veselicah, pogrebih in podobnih priložnostih.

Leta 1956 je Ferdinand Forstner prenehal z vodenjem godbe. Mesto kapelnika je prevzel Gabrijel Perklič, ki je godbo vodil naslednjih 12 let.

Leta 1968 je godba zaradi finančnih in drugih težav ponovno prenehala z delovanjem.

Ponovna oživitev godbe 1974

Instrumenti so bili 6 let shranjeni v gasilskem domu. Nekateri gasilci so začeli razmišljati o prodaji glasbil, saj ni bilo nikogar, ki bi igral nanje. Po zaslugi takratnega predsednika gasilskega društva, Mirka Toreja, so se začele porajati ideje o ponovni oživitvi godbe. Pod Torejevo parolo »Naši pobi bojo še špilali« so se ponovno aktivirali nekateri stari godbeniki, med njimi Gabriel Perklič, Franc Gornjak, Štefan Hriberšek, Anton Ovčar in Rajko Kojc.

Franc Beškovnik je v svoji čevljarški delavnici vpisoval nove kandidate in kmalu so začeli z vajami. Starejši godbeniki so učili mlajše, oblikovale so se sveže melodije na instrumentih, ki jih je imel marsikdo prvič v rokah. Prvi toni na novo sestavljene godbe so zazveneli pod taktirko Gabrijela Perkliča. Občuten napredek

se je začel, ko je vlogo kapelnika prevzel gospod Zavernik. Njegovo načelo je bilo »ustvarjati tone, ki bodo razveseljevali tako godbenike kot tudi publiko«. Vendar pa so kmalu nastopili neugodni časi, saj je bilo denarja za podporo delovanja ljubiteljskih dejavnosti vedno manj. Zaradi nastale krize je godbo zapustil takratni kapelnik, gospod Zavernik. Njegovo delo je nadaljeval vojaški dirigent, Vili Klampfer. Pod njegovim vodstvom se je kar nekaj fantov in deklet naučilo igrati instrumente in članstvo v godbi se je povečalo. Delo godbenikov je potekalo pod budnim očesom in moralno podporo Mirka Toreja, za kar mu je takratni kapelnik Vili Klampfer priredil eno izmed koračnic, poimenovano »Torejeva koračnica«. Igranje godbenikov je pod Klampferjevo taktirko močno napredovalo. Zvrstili so se številni nastopi, med katerimi moramo posebej omeniti parado ob 100 letnici gasilskega društva leta 1977, sodelovanje na reviji gasilskih godb Slovenije, kar so kasneje še večkrat ponovili, nastop na paradi ob kongresu gasilske zveze Slovenije itd. Po nekaj uspešnih letih je kapelnik Klampfer godbo zapustil, le-ta je ostala nekaj časa brez strokovnega vodje. Čez čas je mesto kapelnika prevzel mlajši dirigent, Marjan Kovačič. V tem obdobju se je oblikovala tudi skupina mažoretk, ki so s svojim plesom popestrile nastope godbenikov. Tudi obdobje Kovačiča in mažoretne skupine se je kaj kmalu izjalovilo, saj ni bilo ne časa ne pravega interesa za nadaljevanje strokovnega vodenja godbenikov. In vendar so le-ti vztrajali s svojimi melodijami naprej. V osemdesetih letih sta si funkcijo kapelnika izmenjala še Beno Šumer in Emil Kamnik, oba le za kratek čas.

Rast godbe

Leta 1991 je vodstvo godbe prevzel kapelnik Branko Andrej. Dela se je lotil z veliko zagnanostjo. Že prvi nastopi pod njegovim vodstvom so pokazali napredek. Leta 1991 smo uspešno nastopili na proslavi ob 900 letnici Lovrenca na Pohorju, ob prisotnosti takratnega predsednika republike Slovenije Milana Kučana in številnih ministrov. V počastitev te obletnice je bila v Lovrencu organizirana tudi revija gasilskih godb Slovenije. Godba je rasla tako po številu članov kot tudi po kvaliteti. Začeli so se vrstiti številni nastopi izven domačega kraja. Poleg vsakoletnega nastopa na reviji gasilskih godb Slovenije v Sevnici in območni reviji pihalnih godb v Mariboru smo dvakrat nastopili na mednarodnem tekmovanju gasilskih godb v Krivi vrbi ob Vrbskem jezeru, igrali smo na jesenski paradi v Lipnici, se nekajkrat udeležili tekmovanja za pokal Ormoža, prirejali številne promenadne koncerte, med drugim tudi na »Splitski rivi«, v Kranjski Gori, v mestnem parku v Mariboru in pred Figovcem v Ljubljani. Udeležili smo se tekmovanja v paradnem in koncertnem programu gasilskih godb Evrope, kjer smo dosegli drugo in tretje mesto. Igrali smo tudi na paradi ob 100 letnici gasilskega društva Dol pri Ljubljani, na prazniku češenj v Goriških Brdih, trikrat smo bili gostitelji revije gasilskih pihalnih godb Slovenije. Postali smo člani pihalnih orkestrrov Slovenije in člani Javnega sklada za ljubiteljsko kulturo. V tem obdobju smo godbeniki lovrenške godbe v studiu radia Maribor posneli prvo kaseto z dvanajstimi skladbami.

Leta 1998 je takratni predsednik Kulturnega društva Lovrenc na Pohorju, Stanko Šlag, vzpostavil dolgoletno prijateljsko sodelovanje Godbe na pihala PGD Lovrenc na Pohorju z Gradsko godbo otoka Visa. Sledilo je nekaj prijetnih gostovanj na jadranskem otoku, istočasno pa tudi nekaj odličnih druženj s koncerti viških godbenikov v Lovrencu.

Poleg navedenih gostovanj so se pod taktirko Branka Andreja redno vrstila sodelovanja godbenikov na raznih proslavah, paradah, pustovanjih, komemoracijah, pogrebih in ob različnih praznikih. Še posebej nepogrešljivi smo za krajanje Lovrenca postali s svojo tradicionalno prvomajsko budnico in z božično-novoletnim koncertom, ki ga prirejamo ob koncu leta in pomeni višek celoletnega ustvarjanja godbenikov.

Novi veter

Zaradi bolezni je moral kapelnik Branko Andrej leta 2010 po 19. letih uspešnega dela godbo zapustiti. Njegovo delo danes nadaljuje Jani Lorber, ki se nam je pridružil jeseni 2010. S svojim delom in znanjem je načrtno postavil novo smer lovrenške godbe. Od godbenikov zahteva natančnost in zbranost. Vse to se močno pozna pri nastopih, ki so poslušalcem v užitek in krajanom v ponos. »Gradili bomo na temeljih, ki so jih dobro postavili kapelniki pred menoj«, so bile njegove pozdravne besede, ki nam jih je namenil in zaradi katerih je postal naš.

Letos praznuje godba 80 let delovanja pod okriljem gasilskega društva. Pred nami je novo obdobje s še večjimi izzivi in skupaj stopamo novim zmagam naproti.

Seveda pa brez finančne podpore donatorjev in sponzorjev ter moralne vzpodbude s strani naših zvestih poslušalcev zagotovo ne bi nizali takih uspehov. Na temeljih preteklosti bomo ob vašem »spremstvu« gradili prihodnost. Zatorej hvala vsem, ki nas podpirate, ki živite in vztrajate z nami.

Mirko Žvikart, Bogdan Španbauer, Branko Vračko

»Ob visokem jubileju vam izrekam vse čestitke in se še enkrat iskreno zahvaljujem vsem, ki ste pripomogli k temu, da godba obstaja še danes«.

Mirko Žvikart (bivši predsednik Godbe na pihala PGD Lovrenc na Pohorju)

»Da pa bi bila godba taka, kot se šika, bi nujno potrebovali nove uniforme«

Bogdan Španbauer (predsednik Godbe na pihala PGD Lovrenc na Pohorju)